

نگاه ترسیم دوباره چهره خاورمیانه

الرأیة

● ناظران علوم جغرافیای سیاسی بر این تصورند منطقه خاورمیانه در سال‌های آینده دچار تغییرات ریشه‌ای، به‌ویژه به لحاظ ائتلاف‌های منطقه‌ای، خواهد شد. شاید ائتلاف‌های گذشته برچیده شده و منطقه به سمت تشکیل کانون‌های جدید به سبک توافق‌نامه سایکس- پیکو برود. با این نگرش باید جنوب سودان را شروع چنین برنامه‌ای تلقی کرد. تشکیل دولت‌های خودمختار کردها می‌تواند مقدمه‌ای برای تأسیس دولت کردی کاملی باشد. شاید حوادث سوریه و عراق و برخی دیگر از کشورهای منطقه نیز همین سرنوشت را دنبال کند. به‌این‌ترتیب انتظار می‌رود در سال‌های آینده، منطقه خاورمیانه شاهد تغییراتی اساسی بوده و نیروهای جدیدی به صحنه بیایند که از نظر نوع و قدرت با گذشته تفاوت داشته باشند. برخی می‌گویند واشنگتن دیگر مانند گذشته تمایلی به سلطه بر کشورهای منطقه ندارد. آنها می‌گویند آمریکا دیگر اهمیتی به منطقه خاورمیانه نمی‌دهد و این منطقه دیگر محل توجه این کشور نیست. شاید یکی از مهم‌ترین دلایلش نیز به گفته آنها این باشد که آمریکا می‌خواهد تمرکز خود را بر آسیا و کشورهای اقیانوس آرام داشته باشد. بعد از مرحله موسوم به «بهار عربی»، ملت‌های منطقه دچار رنج‌های بیشتر شدند که به دلیل سرکوب‌های بیشتر و فقدان نقش دولتی شهروندی بود و موجب گسترش گروه‌های تروریستی و مسلحی شد که کل منطقه را به آشوب کشیدند. این واقعیتی است که آمریکا نمی‌خواهد خود را درگیر آن کند و بیشتر به دنبال منطقه‌ای است که دردرسهای کمتر و سود بیشتری نسبت به خاورمیانه داشته باشد. درک سرعت این تغییرات دشوار است. از سال ۱۹۷۳ تاکنون دیگر جنگ‌های موسوم به نزاع اعراب و اسرائیل به‌وجود نیامده و جایش را به جنگ‌های محلی و منطقه‌ای داده است. مثل جنگ عراق و ایران که به جنگ سوم منطقه خلیج‌فارس مشهور شد. اما این روزها جنگ با شکل‌های تروریستی در راس اولویت دولت‌های منطقه است. اکثر رؤسای دولت‌های عرب به این باور رسیده بودند که نزاع اعراب و اسرائیل را از طریق جنگ، دیگر نمی‌توان حل کرد و باید برایش راه‌حلی سیاسی پیدا کرد. در پایان سال‌های دهه ۷۰، مسئله فلسطین در حال حل‌شدن بود اما ناگهان به بن‌بست رسید و خشونت‌ها در آن تا امروز ادامه پیدا کرده است. نفوذ و تأثیرگذاری دولت‌های بزرگ نیز بر منطقه رو به کاهش رفت. بریتانیا و فرانسه تقریباً از پایان دهه ۵۰ میلادی دیگر از صحنه غایب بوده و جایشان را به آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی دادند. نفوذ اتحاد جماهیر شوروی نیز در پایان دهه ۹۰ میلادی با تغییر رویکرد مصر به آمریکا شروع شد. بعدها اتحاد جماهیر شوروی فروپاشید و پس از آن آمریکا به‌عنوان تنها قدرت برتر جهانی باقی ماند، اما این نقش نیز در حال تغییر است. این‌روزها از یک طرف روسیه دوباره به منطقه بازگشته و تلاش می‌کند خود را به‌عنوان جایگزین یا رقیب برابر با آمریکا نشان دهد و از سوی دیگر، برخی دولت‌های آسیای به‌ویژه چین و هند می‌خواهند با عبور از آن نقش صرفاً اقتصادی داشته باشند. فعل و انفعالات درونی این کشورها نشان می‌دهد هریک به سمت داشتن نقش سیاسی در منطقه خیز برداشته‌اند. برای مثال چین نقش مهمی در توافق هسته‌ای با ایران داشت و از این پس نیز می‌خواهد برای ممنوعیت گسترش سلاح‌های هسته‌ای در خاورمیانه نقش داشته باشد. چسн همین‌طور پیشنهادی چهاربندی درباره حل منازعه فلسطینی‌ها به اسرائیل ارائه داد. این کشور در نوامبر سال ۲۰۱۲ نیز راه‌حلی برای سوریه پیشنهاد کرد. از سوی دیگر، هندوستان مانند گذشته منبع کارگران ارزان‌قیمت نیست و می‌رود تا نقش خود را به‌عنوان یک عامل امنیتی تقویت کند. از این‌رو، هندوستان به دنبال ایفای چنین نقشی به‌ویژه در حوزه کشورهای خلیج‌فارس است. هندوستان این منطقه را بخشی از امنیت ملی خود می‌داند. می‌شود به اینها نزدیکی ایران و آمریکا را هم اضافه کرد یا وضعیت مصر که دچار بی‌ثباتی شده و هنوز اکثریت جامعه مدنی این کشور نظام جدید را نپذیرفته‌اند.

صنعت گردشگری مصر منتشر شده است.

خشونت افراطی و عدم اطمینان سیاسی بر سر ترکیه سایه انداخته و در چنین حال و هوایی، رای‌دهندگان ترک امروز به پای صندوق های رأی می‌روند به امید آنکه نتیجه آن طلیعه ثبات باشد. اما در کشوری عمیقاً قطبی، نتیجه محتمل سردرگمی بیشتر است. در انتخابات ماه ژوئن حزب عدالت و توسعه برای اولین‌بار از سال ۲۰۰۲، از کسب اکثریت پارلمان بازماند و مذاکرات احمد داوود اوغلو، نخست‌وزیر ترکیه با سه حزب مخالف برای تشکیل دولت ائتلافی هم به نتیجه نرسید، هرچند ناظران می‌گویند تلاش‌های داووداوغلو تنها نمایشی سیاسی بوده و مذاکرات بنا نبوده هیچ‌گاه به نتیجه‌ای غیر از شکست برسد. در پی انتخابات ژوئن، ترکیه بی‌امان با بحران مواجه بوده؛ بحران‌هایی خودخواسته و ناخواسته. روز دهم اکتبر، بدترین حمله تروریستی در تاریخ دولت ۱۳ساله اردوغان رقم خورد و انفجار بمب در یک تجمع حامیان صلح در آنکارا که فراخوان آن را حزب چپ‌گرای دموکراتیک خلق‌ها داده بود، بیش از صد کشته بر جای گذاشت. در ماه جولای هم حمله یک بمب‌گذار انتحاری در شهر مرزی سوروج به کشته‌شدن دست‌کم ۳۰ نفر منجر شد. این ناامنی‌های نامتعارف در حالی فضا را برای کشتن ده‌ها نفر مهیا کرد که در هر دو مورد، دولت ترکیه از برگزاری تجمع گروه‌های چپ‌گرا مطلع بود. در این میان عدالت و توسعه که به دلیل رویکردهای کردستانیزانه اردوغان و روی‌گردانی کردها از این حزب از کسب اکثریت پارلمان بازماند، با پشت‌کردن به مذاکرات صلحی که از سال ۲۰۱۲ در جریان بود، جنگ با پ‌ک‌ک (حزب کارگران کردستان) را آغاز کرد تا از این راه، آرای ناسیونالیست‌های ترک را جذب کند. بحران

فرار از کشور

ملاس محمد عبدالکریم، وزیر بازرگانی عراق، از این کشور فرار کرد. او زمانی از طریق زمینی به خارج از عراق گریخت که دستگاه قضائی حکم جلب او را صادر کرده بود. نخست‌وزیر عراق نیز دستور آغاز تحقیقات گسترده را صادر کرده است.
(عکاظ)

همین هفته پیش بود که پخش تصاویر ضبط‌شده از عملیات ویژه مشترک نیروهای دلتای آمریکایی با مبارزان کرد برای آزادسازی نزدیک به ۷۰ گروگان از چنگال داعش در شهر «الحویجه» عراق، نشان از تغییر عمیق راهبردی ایالات متحده در قبال جنگ با تروریسم و تلاش‌های کاخ سفید برای آماده‌سازی اذهان عمومی آن کشور درباره اعزام نیروهای زمینی بیشتر به عراق و چپ‌سا سوریه داشت؛ راهبردی جدید که اگرچه با سد محکم مخالفت دولت عراق روبه‌رو شده است، اما به نظر می‌رسد بناست حتی به قیمت برپایی جنگی نیابتی، دامن‌گیر بحران سوریه شود. «سرگئی لاوروف»، وزیر خارجه روسیه، در حالی روز گذشته بروز جنگی نیابتی در خاورمیانه را هشدار داد که مقامات آمریکایی پیش‌تر اعلام کرده بودند قصد دارند ۵۰ نیروی ویژه برای مشاوره به مناطق تحت کنترل کردها و اعراب در شمال سوریه اعزام کنند. «جاش ارنتس»، سخنگوی کاخ سفید، در حالی روز جمعه ضمن طفره‌رفتن از دادن اطلاعات بیشتر، بر مزمنه‌های اخیر درباره اعزام نیروهای ویژه آمریکایی به سوریه مهر تأیید زد که به گفته او، دولت «باراک اوباما»، رئیس‌جمهوری آمریکا، قصد اعزام نیروی زمینی به سوریه را نداشته است و

برخی از بوتیک‌های لوکس در خارج از چین خالی از مشتریان چینی هستند. هم‌زمان با اوج‌گیری کارزار ضد فساد در سرزمین اصلی، بدبهی است که اکنون لحظه مناسبی برای خرید مصرف‌کنندگان چینی در کشورهای دیگر نیست. تیرا اصلی نشریه «ساوت چاینا مورنینگ‌پست» این بود: «تدابیر سختگیرانه بیشتر حزب علیه صدهای مخالف». در گزارش آمده بود که حزب کمونیست چین بازی گلف، شکم‌پرستی، باندبازی‌های درون حزبی و همچنین «روابط جنسی نامناسب» را ممنوع اعلام کرده است. علاوه بر این، آنچه حزب از آن تحت عنوان «ارزایی نامناسب از سیاست حزب که به اتحاد درون حزبی آسیب می‌رساند» یاد کرده بود، جزء ممنوعه‌ها محسوب شده‌اند.این یک لحظه دلهره‌آور برای چین است. رئیس‌جمهور «شی‌جین‌پینگ» در حالی به واشنگتن و لندن سفر کرد که اسراف زیادی در مراسم و پذیرایی‌ها صورت‌گرفته از او به عمل آمده بود. اما «شی» در حالی به کشورش باز می‌گردد که چین با اقتصادی در حال رکود و فضای سیاسی در حال چرخش دست‌وپنجه نرم می‌کند. برخی از ناظران سیاسی اوضاع چین می‌گویند این موضوع نشان از عدم‌اطمینان سیاسی بیشتر در چین در مقایسه با دهه‌های گذشته دارد. ایجاد تکاپوی سیاسی یکی از نتایج اصلی سیاست تهاجمی «شی» علیه فرهنگ رشوه و اختلاس و پذیرش هدیه از سوی کارکنان دولتی است؛ امری که او از آن هراس دارد که در بلندمدت به ضرر حزب کمونیست و قدرت آن حزب تمام شود. به نظر می‌رسد تلاش‌های «شی» در رسیدن به هدف ناممکن باشد؛ چرا که سیاستش دچار تناقض است. از سویی کنترل دولتی بر اقتصاد بازار کاهش می‌یابد و هم‌زمان شاهد افزایش انضباط و سختگیری حزبی هستیم. مقام‌های حزب عصبی و نگران هستند و درباره آینده اطمینان خاطر ندارند.یک مقام امنیتی آمریکایی دراین‌باره می‌گوید: «شی‌جینینگ» با سرعت بیشتری در مقایسه با رهبران پیشین چین، از دوران «دنگ شیائوپینگ» به این سو، در حال یکپارچه‌سازی قدرت سیاسی است. او دراین‌باره می‌افزاید: «از منظر سیاست خارجی، او هدایت تصمیم‌گیری‌ها را برعهده

جهان

انتخابات زودهنگام پارلمان ترکیه امروز برگزار می‌شود

چرخش برمدار سکون

پناهندگان هم یکی دیگر از معضلات ترکیه بوده، هرچند در مبارزات انتخاباتی نقشی تعیین‌کننده نداشته است. مشکلات دیگری هم گریبانگیر ترکیه بوده؛ از رشد کند اقتصادی (در پنج سال گذشته، رشد اقتصادی از ۱۰ درصد به سه درصد رسیده و تولید ناخالص داخلی از سال ۲۰۰۷ رشدی نداشته است) تا اقتدارگرایی و تفرقه‌افکنی فزاینده اردوغان.

سیستم انتخاباتی ترکیه

پارلمان ترکیه ۵۵۰ کرسی دارد و هر حزب برای کسب اکثریت نیازمند ۲۷۶ کرسی است. روی هم رفته ۸۵ حوزه انتخاباتی در ترکیه وجود دارد و هر حزب برای ورود به پارلمان حداقل به ۱۰ درصد آرا نیاز دارد، درصدی که در مقایسه با بسیاری از کشورها بالاتر است. برای مثال احزاب آلمان باید پنج درصد آرا را کسب کنند، احزاب سوئد چهار درصد و دانمارکی‌ها دودرصد. در واقع سیستم

سفر به قطر

میشل اوباما، بانوی نخست آمریکا، به همراه «کانن اوبراین»، مجری تلویزیون آمریکا، قرار است به قطر برود و با نیروهای آمریکایی مستقر در پایگاه هوایی «العیدبه» در دوحه دیدار کنند. این پایگاه هوایی بزرگ مقر اصلی نظامی برای فرماندهی آمریکاست.
(آسوشیئدپرس)

روسیه نسبت به وقوع جنگی نیابتی در منطقه هشدار داد برق جنگ بر پوتین‌های آمریکایی

هیات ۵۰ نفره نیروهای ویژه فقط به منظور ارائه مشاوره به مخالفان میانه‌روی سوری و تقویت ظرفیت نیروهای محلی برای مقابله با داعش، به شمال آن کشور اعزام خواهند شد. این در حالی است که «اشتون کارتز»، وزیر دفاع ایالات متحده، نیز تصمیم دولت را برای اعزام نیروهای ویژه به سوریه، تنها بخشی از روند روبه‌رشد همکاری‌ها با مبارزان کرد سوری و راهبرد توانمندسازی نیروهای محلی برای مقابله با داعش دانسته و خاطرنشان کرده است در صورت موفقیت‌آمیز بودن این اقدام، احتمال افزایش روزافزون نیروهای ویژه آمریکایی در خاک سوریه وجود خواهد داشت. وزیر دفاع آمریکا، البته در شرایطی لزوم هماهنگی با نیروهای روس

«شی» و موج تغییر در چین

دیوید ایگناتیوس ـ ترجمه: نوژن اعتضادالسلطنه

The Washington Post

دارد و کارزار قوی ضد فساد را به پیش می‌برد.»
باین‌حال، این اصلاحات همراه با انتقام است. «شی» تمام دشمنان این روند را در حزب و ارتش از جمله مقام‌های ارشد اخراج کرده است. در میان قربانیان برجسته اصلاحات می‌توان به «ژو یونگ یانگ»، رئیس پیشین دستگاه امنیتی و ژنرال «گو بوکسیونگ»، معاون پیشین کمیسیون مرکزی نظامی اشاره کرد. روزنامه خلق چین روز دوشنبه گزارش داده بود که از سال ۲۰۱۲ میلادی بیش از نیمی از ۲۰۵ عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست مناصب‌شان تغییر کرده یا اخراج شده‌اند. در چنین وضعیت سیاسی‌ای شایعات نیز رایج شده است؛ از جمله شایعات بی‌اساس درباره کودتا و تلاش برای سوء قصد و ترور. شایعات از سال ۲۰۱۲ آغاز شد، زمانی که «شی» برای دیدار برنامه‌ریزی‌شده با «هیلاری کلinton»، وزیر امور خارجه وقت آمریکا حاضر نشد. در آن زمان روزنامه «ایندپندنت» چاپ لندن گمانه‌زنی‌هایی را درباره صحت رئیس‌جمهوری چین مطرح کرد. «چاینا تایمز» تایوان مدعی شد که «شی» در سال ۲۰۱۳ میلادی هدف یک سوء قصد ناکام قرار گرفته بود. یک روزنامه ژاپنی نیز ماه می گذشته گزارش داده بود که «شی» در معرض تهدیدات متنوعی از جمله امکان مسمومیت قرار گرفته است. ساندی‌تایمز با انتشار گزارشی به نقل از منابع مرتبط با مقام‌های رده‌بالا حزبی اشاره کرده بود که شایعاتی درباره یک توطئه نافرجام برای عملی‌کردن کودتا در ماه مارس گذشته مطرح شده بود. مقام‌هایی در سنگاپور می‌گویند که آنان نیز اخیراً درباره توطئه کودتا شایعاتی را شنیده‌اند. «شی» کنترل شخصی خود بر نیروهای

پایین، نظرسنجی‌های زیادی می‌گویند عدالت و توسعه همچنان محبوب‌ترین حزب است اما برنده اکثریت کرسی‌های پارلمان نیست. با این همه طبق نظرسنجی هفته اخیر حزب عدالت و توسعه، این حزب ۴۳٫۷ درصد آرا را به‌دست می‌آورد و می‌تواند اکثریت پارلمان را تصاحب کند. اما براساس گزارش رویترز و بر پایه نظرسنجی موسسه «A&G» که پنجشنبه منتشر شد، عدالت و توسعه موفق به کسب ۴۷٫۲ درصد آرا می‌شود. نظرسنجی یکی از وبلاگ‌هایی که انتخابات ترکیه را به‌طور گسترده پوشش می‌دهد، هم حاکی از آن است که عدالت و توسعه ۴۱٫۷ درصد آرا را به‌دست می‌آورد یعنی تنها ۰٫۸ درصد بیشتر از انتخابات ماه ژوئن.

انتخابات ماه ژوئن نشان داد که بزرگ‌ترین مشکل اردوغان، ظهور اصلی‌ترین حزب کردی یعنی «حزب دموکرات خلق‌ها» است. برای اولین‌بار، این حزب کردی توانست با تصاحب آرای عدالت و توسعه، به‌راحتی ۱۰ درصد مردودینار برای ورود به پارلمان را کسب کند. در پی انتخابات و جنگ‌های لفظی اردوغان با صلاح‌الدین دمیرتاش، رهبر حزب دموکراتیک خلق‌ها و متهم‌کردن این حزب به ارتباط با پ‌ک‌ک، بسیاری به این نتیجه رسیدند که اردوغان می‌خواهد با ایجاد فضایی ناامن در این کشور، رای‌دهندگان را متقاعد کند که تنها راه و شانس بازگشت ترکیه به ثبات و رشد، بازگشت مطلق حزب عدالت و توسعه است. مقامات حزب حاکم مدعی‌اند که ترکیه بی‌ثبات است چون حزب عدالت و توسعه اکثریت خود را در پارلمان از دست داده است؛ توسعه منفی در حال وقوع است چون ترک‌ها به اندازه‌ای که باید و شاید از این حزب حمایت نکرده‌اند.

رسوایی مالی

«شی جینپینگ»، رئیس‌جمهوری چین، قربانی برادر همسرش شد. ژئوتمندترین مرد چین در حالی از رسوایی مالی برادرزن رئیس‌جمهوری این کشور پرده برداشت که شی از زمان روی کارآمدن کمپین مقابله با فساد مالی را در کشور به راه انداخته است.
(ایسنا)

نجات ناکام گروهی از گروگان‌های آمریکایی، از جمله «جیمز فولی»، خبرنگاری که بعدها به دست داعش سربریده شد، فقط نمونه‌ای از عملیات نیروهای ویژه آن کشور در خاک سوریه است که گویا بناست اکنون به طور نظام‌مند، کمک‌حال مخالفان میانه‌روی سوری و مبارزان کرد در شمال آن کشور باشد؛ چشم‌اندازی که از منظر وزیر خارجه روسیه، بیش از همیشه بر اهمیت گسترش همکاری‌های نظامی بین نیروهای دو کشور دالات دارد. سرگئی لاوروف روز گذشته و پس از پایان نشست وین برای حل بحران سوریه، در پاسخ به اطلاعیه کاخ سفید، ضمن اطمینان‌بخشی درباره تمایل‌نداشتن کرملین و کاخ سفید برای بدل‌کردن بحران سوریه به جنگی نیابتی، اعلام کرده بود، وضعیت بغرنج کنونی فقط حکایت از ضرورت افزایش دامنه همکاری‌های نظامی او طرف دارد؛ ادعایی که البته چندان سنخیتی با اقدامات اخیر نظامی و دفاعی روسیه، از جمله دستور روز گذشته «ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهوری آن کشور، برای سنجش آدمایی مسکو در صورت بروز فجایع هسته‌ای در زمان جنگ و صلح و همچنین ذخیره‌سازی تجهیزات حفاظتی لازم برای مقابله با تهدیدات هسته‌ای ندارد.

نظامی و امنیتی را تشدید کرده است. «ساوت چاینا مورنینگ‌پست» ماه مارس گذشته گزارش داده بود که «شی»، افراد واحد محافظت ریاست‌جمهوری را که مدت مدیدی به ایفای خدمت می‌پرداختند، تغییر داده است؛ واحدی که به عنوان اداره اطلاعات مرکزی شناخته می‌شد. ناظران مسائل چین از اعلام وفاداری ده‌ها نفر از ژنرال‌های ارتش نسبت به «شی» در سال گذشته گفته‌اند. جز در شرایط نگرانی چنین اعلام وفاداری‌هایی چه معنایی می‌تواند داشته باشد؟ اما هر دو موضوع می‌توانند نشانه‌ای از قدرت «شی» باشند. «دیوید لمپتون»، رئیس بخش مطالعات چین در دانشگاه مطالعات پیشرفته ملی «چان هاپ‌کینز» دراین‌باره استدلال می‌کند: «ما در طول ۴۰ سال اخیر چنین درجه‌ای از عدم قطعیت و اطمینان را در نظام سیاسی چین ندیده‌ایم.» «کورت کمپبل»، از کارشناسان ارشد مسائل آسیا در دور نخست ریاست‌جمهوری اوباما اشاره می‌کند که شایعات بی‌اساس مطرح‌شده در چین، در کره شمالی و هر جامعه بسته دیگری رواج دارد. او می‌گوید: «هر هفته من شایعات مختلفی می‌شنوم.» این روایت‌ها بیشتر درباره جامعه چین دوران «شی» هستند. عدم قطعیت در یک نظام که به‌شدت اطلاعات را کنترل می‌کند هر روز افزایش می‌یابد. «کمپبل» می‌گوید: «بسیاری از این داستان‌های ساخته‌شده در نتیجه فضای سیاسی همراه با اضطراب در پکن هستند.» او درباره «شی» می‌گوید: «هیچ نشانه‌ای وجود ندارد که او ترسی از جان خود داشته باشد. او به راه خود می‌رود.» هم‌زمان با برگزاری جلسه پنلوم سالانه کمیته مرکزی حزب، «شی» فرصت‌های تازه‌ای برای تحمیل نظرات خود از طریق انتصاب متحدانش در مناصب کلیدی در شانگهای و تیان‌چین و همچنین در کمیسیون مرکزی نظامی خواهد داشت. درحال‌حاضر، او دارای اهرم‌های قدرت برای تثبیت بیشتر قدرت خود در مقایسه با رهبران پیشین آن کشور است. این یک مانور قدرت و تلاشی ظریف از سوی اوست که می‌تواند باعث ایجاد تغییرات و تلاش بیش از حد برای اعمال کنترل بر تمامی جنبه‌ها شود.

رویداد

دیدار هیات‌های فتح و حماس در بیروت

● منابع فلسطینی از نشست هیات‌های فتح و حماس در لبنان و مذاکرات دو طرف درباره آشتی ملی و راه‌های حمایت و تقویت انتفاضه فلسطین خبر دادند. به گزارش ایسنا، روزنامه عربستانی عسکاظ با اعلام این خبر نوشت: در این دیدار که در بیروت، پایتخت لبنان، برگزار شد موسی ابومرزوق، معاون رئیس‌دفتر سیاسی جنبش حماس، علی برکه، نماینده حماس در لبنان، جمال عیسی، اسامه حمدان، ابراهیم صلاح و احمد عبدالهادی از رهبران این جنبش حضور داشتند.
به بر گزارش این روزنامه، از جانب جنبش فتح نیز «عزام الاحمد» عضو کمیته مرکزی جنبش فتح، «فتحی ابو العراد» عضو شورای انقلابی فتح و «اشرف دیور»، سفیر فلسطین در لبنان، حضور داشتند.
دو طرف در این دیدار درباره راه‌های حمایت از انتفاضه مردمی فلسطین و راه‌های تقویت آن و ادامه این انتفاضه در جهت تحقق اهداف مردم فلسطین گفت‌وگو کردند. همچنین دو طرف بر لزوم پایان اشغالگری‌ها و توقف شهرک‌سازی‌ها و حفاظت از مقدسات اسلامی و مسیحی فلسطین به‌ویژه مسجدالاقصی در مقابل خطر تقسیم زمانی و مکانی آن گفت‌وگو کردند.

وزیر خارجه عربستان:

جنگ یمن روبه پایان است

● وزیر امور خارجه عربستان در نشست «گفت‌وگوهای منامه» به بیان دیدگاه‌های کشورش درباره عراق، سوریه، یمن و مبارزه با تروریسم پرداخت. به گزارش اسکاکی‌نیوز عربی، «عادل الجبیر»، وزیر خارجه عربستان در سخنان خود در جمع حاضران در نشست منامه درباره عراق گفت: ما خواهان اجرای اصلاحات در عراق هستیم. مادامی که اصلاحات در این کشور انجام نشود، شرایط عراق بهبود نخواهد یافت. انجام اصلاحات در عراق باعث می‌شود زمینه برای ظهور داعش در این کشور نیز از بین برود. وزیر خارجه عربستان جنگ در یمن را نیز در حال پایان‌یافتن خواند و ادعا کرد دولت مشروع یمن در حال تکمیل پیشروی‌های خود در یمن است و عربستان نیز در کنار دیگر اعضای ائتلاف به کمک‌های خود به نیروهای «مشروع» در یمن ادامه می‌دهد. عادل الجبیر ادامه داد: حوثی‌ها و نیروهای هم‌پیمان آنها در یمن نیز به نصایح بین‌المللی گوش دادند و اعلام کردند قطع‌نامه سازمان‌ملل را می‌پذیرند. ما از این روند استقبال می‌کنیم و امیدواریم به‌زودی شاهد یمنی باثبات و دموکرات باشیم.

توافق احزاب اسپانیایی برای «وحدت» مقابل جدایی طلبان کاتالونیا

● نخست‌وزیر اسپانیا گفت احزاب اصلی این کشور برای دفاع از وحدت ملی به توافق دست یافته‌اند. این در حالی است که تمایل استقلال در منطقه ژئوتمند کاتالونیا هرچه بیشتر اوج می‌گیرد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، «ماریانو راخوی»، نخست‌وزیر اسپانیا، پس از دیدار با رهبران اپوزیسیون گفت اصول توافق انجام شده است تا پاسخی منسجم به طرح جدایی‌طلبان کاتالونیا بدهد که قصد دارد ظرف ۱۸ ماه از اسپانیا جدا شود. راخوی برای اولین‌بار با پابلو ایگلسیاس، رهبر حزب چپ‌گرای پودموس و نیز آلبرت ریزور، رهبر حزب راست میانه سیودادانوس، دیدار کرد.

پس از ۳۵ سال برگزار می‌شود

اولین کنگره حزب حاکم کره‌شمالی

● براساس اعلام دولت پیونگ‌یانگ، گردمهایی حزب حاکم کارگران برای اولین‌بار پس از ۳۵ سال برگزار می‌شود؛ نشستی که آخرین‌بار در دوران حکومت پدر بزرگ «کم جونغ اون»، رهبر کنونی کره‌شمالی، برگزار شده بود. به گزارش ایسنا به نقل از خبرگزاری فرانسه، این کنگره فقط هفت بار از زمان تأسیس حزب در ۱۹۴۵ تشکیل شده و قرار است نشست آتی در ماه می سال آتی میلادی برگزار شود. این اعلام از سوی دفتر سیاسی کمیته مرکزی حزب کارگران کره‌شمالی انجام و بیانیه آن در خبرگزاری رسمی منتشر شد.

آذربایجان‌ی‌ها پای صندوق رأی

● جمهوری آذربایجان در حالی امروز (یکشنبه) انتخابات پارلمانی را برگزار می‌کند که گروه‌های حقوق‌بشری بین‌المللی از سرکوب آزادی بیان از این کشور انتقاد کرده‌اند. به گزارش خبرگزاری آسوشیئدپرس، سازمان امنیت و همکاری اروپا اعلام کرده بر انتخابات پارلمانی جمهوری آذربایجان نظارت نخواهد کرد. این اتفاق بعد از آن افتاد که مقام‌های آذربایجانی از سازمان امنیت و همکاری اروپا خواستند تا تعداد ناظران انتخاباتی خود را برای اعزام به این کشور به‌شدت کاهش دهند. این نخستین‌بار از زمان استقلال جمهوری آذربایجان از شوروی سابق در سال ۱۹۹۱ است که سازمان امنیت و همکاری اروپا بر انتخابات این کشور نظارت نمی‌کند. در رقابت انتخابات پارلمانی جمهوری آذربایجان، ۲۶۷ کاندیدا به منظور به‌دست‌آوردن کرسی در پارلمان ۱۲۵ عضوی این کشور رقابت می‌کنند. نظرسنجی‌ها نشان دادند حزب حاکم این کشور یعنی حزب ینی آذربایجان برتری قدرتمندی به نسبت بقیه احزاب دارد.